

Kelebek Mektupları 2

– DEMİRCİ · 18 Temmuz 2024

Kelebek Mektupları - 2

" bir gün yaşam sınırlarının dışına çıkipta
kendi kanadını tutabilirsen
o zaman sen, gerçek-sen olursun "

Gözlerinin güzelliğinden başlamazsam bu satırlara, sana ve yaşadığım dayanılmaz aşkıma ihanet etmiş olurum. Gözlerine tutunupta boynuma sarılı yağlı urgan misali, hasretin sıktıkça sıkıyor boğazımı. Sadece ellerim ve boynum değil kilit altında olan. Yüreğimi seninle hapsettim, anahtarı yok senden başka bu kilidi çözmenin. Beynimdeki her bir sinir hücrecini saçının her bir teliyle ördüm, o her bir telini de kördüğüm yaptım. Çözecek yok senden başka.

ne çok gözyaşı dolu pınarlarımda bir bilsen
hepsini sana saklıyorum
senden hiçbir şey gitsin istemiyorum
bir damla gözyaşı bile
her damlası bir deniz olsun içimde
ve sen varınca yanıma
işte o zaman aksın istiyorum
en azgın seller gibi sana

Biliyor musun? Bir damla umudu beslemeseydim içimde, zindanlarda dört kibrit çöpüyle bedenini tutuşturanlar cesaretinde ve onurunda sevmezdim seni. Ülkemin acılarıyla tutuşan yüreğime koymak istemezdim seni. Seni ve kendimi cayır cayır yakmak isterdim bu aşk ile. Külleri bile bin ömür yeterdi bana inan. Ama inanmadın her nedense ya da inanmayı bilemedin. İnanırsan kendine ihanet etmenin dayanılmaz acısını hissedecektin içinde. O acıyı en derinden hissettiğin an, benim de seni yitirmeye başladığım an oldu ve işte, sevgili için dökülen birkaç gözyaşı buldum yanaklarımdan aşağı doğru süzülen. Bunlar aşkın en güzel hatıralarıdır, sevgilinin denizinde son bulacak çağlayan bir nehirdir. Şimdi yine soruyorum kendime ve sana; hani ırmaklarla denizleri buluşturan yollar? Hepsi inat ve küskünlük çamurlarına mı bulandı? İhaneti andıracak güneşin yakıcılığında mı kurudu bunca sevgi çağlayanı, bunca aşk denizi?

Söyle bana, ne zaman kavuşacak bu ırmak ve bu engin deniz? Ne zaman susacak bu özlemin amansız ve çaresiz haykırışı? (tek çarem seni yaşamak kaldı oysa) Cevap ver ama sakın "asla" deme. Çünkü o zaman umut biter. Umudun bittiği yerde hiçbir gül bitmez. Bir çiçeğe hayat veren umut dolu çırpınışlarım biter,

işte o zaman yüzünde açmış gülü bol gülistanımın bütün yaprakları da bir bir solar. (sana ilk verdiğim gülü hatırla istersen)

/

kendine benim için bir gül ver

kendine bir gül-ü-ver

/

Annesizlik nedir bilir misin? Kimi sevsen yerini tutmaz onun, kime sarılsan hissetmezsin onda duyduğun sıcaklığı. Kimse üzülmez onun sana üzüldüğü kadar, kimse vermez yüreğinin her bir köşesini onun kadar. Başını dizlerine yaslamanın derin hasretini duyarsın içinde. Her yerde ve her şeyde bir eksiklik duyarsın, asla tamamlayamayacağın bir eksiklik, yerini hiçbir gücün dolduramayacağı bir eksiklik. O eksiklik ki gözünün, gönlünün perdesi olur çoğu zaman. Boynun büküktür her an, ve bir yanın da ezik.

Ben sende annesizliğimi sevdim, ben sende yüreğimin her daim eksik kalan yanını sevdim. Sensizliği öyle bir öldürdün ki, "SANA BAKMAMAYA VE SENİNLE KONUŞMAMAYA YEMİN ETTİM, BU YEMİNİ BOZARSAM NAMERDİM" (dedim kendi kendime). Senin de namert biriyle konuşmayacağından emindim. Gerçi senin mertlikten ne anladığın da ayrı bir konu. Senin anlayışında sağa sola küfreden, asarım keserim yapısında, uzun boylu kara kaşlı bir mertlik varsa, varsın o mertlik eksik olsun. Sanırım sen öyle bir mert bulmuşsun. Ne diyeyim, al tepe tepe kullan.

/ bir zamanlar benim oldun

ömür fidanıyı yoldun

yeni bir sevgili buldun

gözün aydın, sevin gayrı /

Evet utanç diyorum, kendimden utanmaktan. Çünkü sana ulaşmaya çalışırken içimden hiçbir şeyi esirgemedim. Kimseye bu kadar güvenmemiştim. İşte şimdi bu dürüstlüğümün acı bir ihanetle sonlanması utandırıyor beni. Sadece kendime karşı mı, hayır bunu bilen herkese karşı. Herkes bu konuda ne kadar zayıf ve beceriksiz olduğumu öyle bir hissettirdi ki, artık hiçbir şeyi hatta seni bile düşünemez oldum. Son konuşmamızda, sesindeki vurdumduymazlık ve öfke beni hala yerden yere vuruyor. Ama hayır ben sadece kendime zarar vermeliyim, sadece kendime. Çünkü böyle olması için o kadar ısrar ettim ve sen de bu kadar kolay becerdin ki! Sen zaten mi böyle idin yoksa ben mi seni bu hale gelmen için zorladım? Henüz ayırtına varmış değilim.

Ama artık yoruldum...

bir kelebeğin kanatlarına dokunmak istiyorum neden-sizce

bir çiçek göster bana

bir çiçek ki bataklıktan kurtulayım

anmayayım ismini

bir hayat süreyim bakmadan kanatlarına

kurtulayım ayrılığa adanmış gül'lerden
seni sayıklamaktan caymak istiyorum delicesine
ve seni yüreğime hapsetmek kozaların kemendiyle
damarlarımdan aksın hasretin kan kızılı gibi
değişsin içimin hep yanan ekvator iklimi
buzulların kaplı olduğu kutup iklimi olsun sana karşı hislerim
uçurumdan yuvarlanıp paramparça bir ceset olsun bendeki anıların
güzelliğine ulaşırken baktığım harita hep yanlış yola çıkarsın beni
ki sana ulaşmadan herhangi bir coğrafyada düşüp kalayım
göz pınarlarımdan seller boşalsın
ve ben o selin her bir damlasında binlerce kez boğulayım
bir gül kadar kısa bir ömrün olsun sevgi bahçesindeki
bir daha koklanmaya bir tek yaprağın
bir dirhem kokun kalmasın geriye
düşlerimde hep tarifsiz ve tanımsız
bir hayal gibi kalasın

...

demir-ci